

[Miljøministeren]

ikke, et halvt år fra eller til betyder så meget, men i øvrigt synes jeg – sagt helt upolemisk – at Socialdemokratiet kan glæde sig over, at de dog har det at tage fat på under valgkampen og kunne kritisere regeringen for.

Endvidere spørger fru Dorte Bennedsen, hvorfor det er nødvendigt med en konsensuskonference, og om det fører til noget.

Jeg tror også, at det på baggrund af det, der siges i miljørapporterne og miljødiskussionerne, er meget vigtigt, at vi har stor åbenhed over for det, både når det drejer sig om de oplysninger, der kommer fra landbruget, og dem, der kommer fra Miljøministeriet, og i øvrigt de mange rapporter, der kommer rundt omkring fra kommunerne.

Jeg tror, det er rimeligt, at vi prøver på at få et samlet billede af det. Men det, der er afgørende for mig i forbindelse med konsensuskonferencen, er faktisk, at der sker en afrapportering af forskningsresultaterne til efteråret, og at de første resultater fra måleprogrammerne også kommer i slutningen af efteråret. Det er også grunden til, at det er helt umuligt at have en handlingsplan før 1. april. Men jeg tror, det vil være nyttigt med en fælles drøftelse af forskningsresultaterne, når de bliver afrapporteret.

Fru Dorte Bennedsen siger, at man skal melde ud, hvilke styringsmidler der vil blive taget i anvendelse. Jamen jeg kan ikke sige til fru Dorte Bennedsen, hvilke styringsmidler der vil blive taget i anvendelse. Det, jeg kan love fru Dorte Bennedsen, er, at de styringsmidler, der er mulige, vil blive belyst og vurderet i henseende til, om de vil føre til et bæredygtigt landbrug. Det er det, jeg føler er opgaven nu.

Om det så bliver nogle kvoter eller det bliver nogle kunstgødningsafgifter eller det bliver en kombination eller det bliver nogle jordfordelingsordninger eller det bliver noget helt andet, synes jeg det er for tidligt at sige noget om på nuværende tidspunkt. Det afgørende for mig er, at vi nu får de forskellige styringsmidler belyst, og at vi får set, hvilke af dem der kan anvendes inden for landbruget. Vi ved jo alle sammen, at der er langt flere styringsmidler i anvendelse – det står der jo også i redegørelsen – inden for industrien, mens man betjener sig af relativt få styringsmidler inden for landbruget.

Derfor mener jeg, at det, det er afgørende at finde ud af nu, er, hvordan vi når frem til et bæredygtigt landbrug, hvad det kommer til at ko-

ste, om det kommer til at koste noget, og hvilken struktur det vil indebære. Nogle siger, det vil indebære, at vi er ved at få en strukturudvikling, som fører til større brug, og at det vil være til gavn for miljøet. Andre siger det modsatte. Og det synes jeg er en diskussion, vi kan tage undervejs: hvad mener vi egentlig, og hvilke kulturelle ændringer indebærer det i øvrigt, at landbruget totalt ændrer karakter? Det tror jeg også er nødvendigt at få med.

Til hr. Leif Hermann vil jeg sige – jeg har været inde på spørgsmålet om strukturudvikling – at jeg synes, vi skal tage en dialog om, hvorvidt den strukturudvikling, der jo er i gang i landbruget, gør det nemmere eller vanskeligere at få en hensigtsmæssig udvikling miljømæssigt set. Jeg tror ikke, det er så enkelt, at vi kan sige, at store brug er en fordel eller en ulempe og omvendt små brug er en fordel eller en ulempe, men jeg tror, vi skal tage det med – og det tror jeg i øvrigt heller ikke hr. Leif Hermann mener.

Jeg er enig med hr. Leif Hermann i – jeg har været inde på det – at vi ikke har gjort nok ud af diskussionen om EF, men det skyldes altså alene den begrænsning, der ligger i sidetallet, og at vi jo ikke er gået ind på en dybtgående analyse af landbruget i forhold til EF, men mere har foretaget en miljømæssig konstatering.

Så er der spørgsmålet om pesticiderne. Det er heller ikke gået, og det er selvfølgelig også noget, vi må tage med i spørgsmålet om et bæredygtigt landbrug. Hr. Løvig Simonsen har allerede været inde på det og på, at det jo var en frivillig aftale, der blev indgået. Jeg synes også, det nu må være op til landbruget at prøve at komme med et bud på, hvad der skal til, hvis dette her ikke var nok.

Til regeringspartiernes ordførere skal jeg sige tak for indlæggene, men i øvrigt ikke kommentere dem nærmere.

Til hr. Knud Lind vil jeg blot sige, at det nu altså ikke er sådan, at det kun er udlandet, der er årsag til forureningen; vi andre er også årsag til forureningen. Desuden tror jeg, hr. Knud Lind er den eneste, der fastholder, at landbruget ikke forurener. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at det er landbrugets skyld. Jeg har tværtimod sagt, at de enkelte landmænd jo i meget høj grad har gjort det, de skulle, men at vi ikke har stillet de rigtige krav.

At det så, som hr. Søren Bastholm siger, er flovt, ved jeg såmænd ikke om jeg vil skrive un-